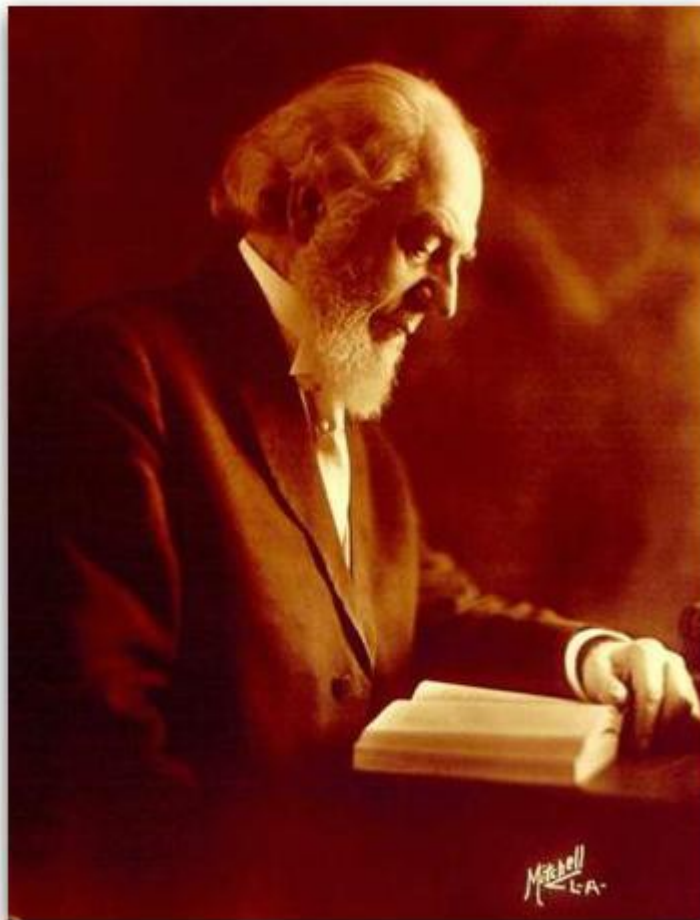
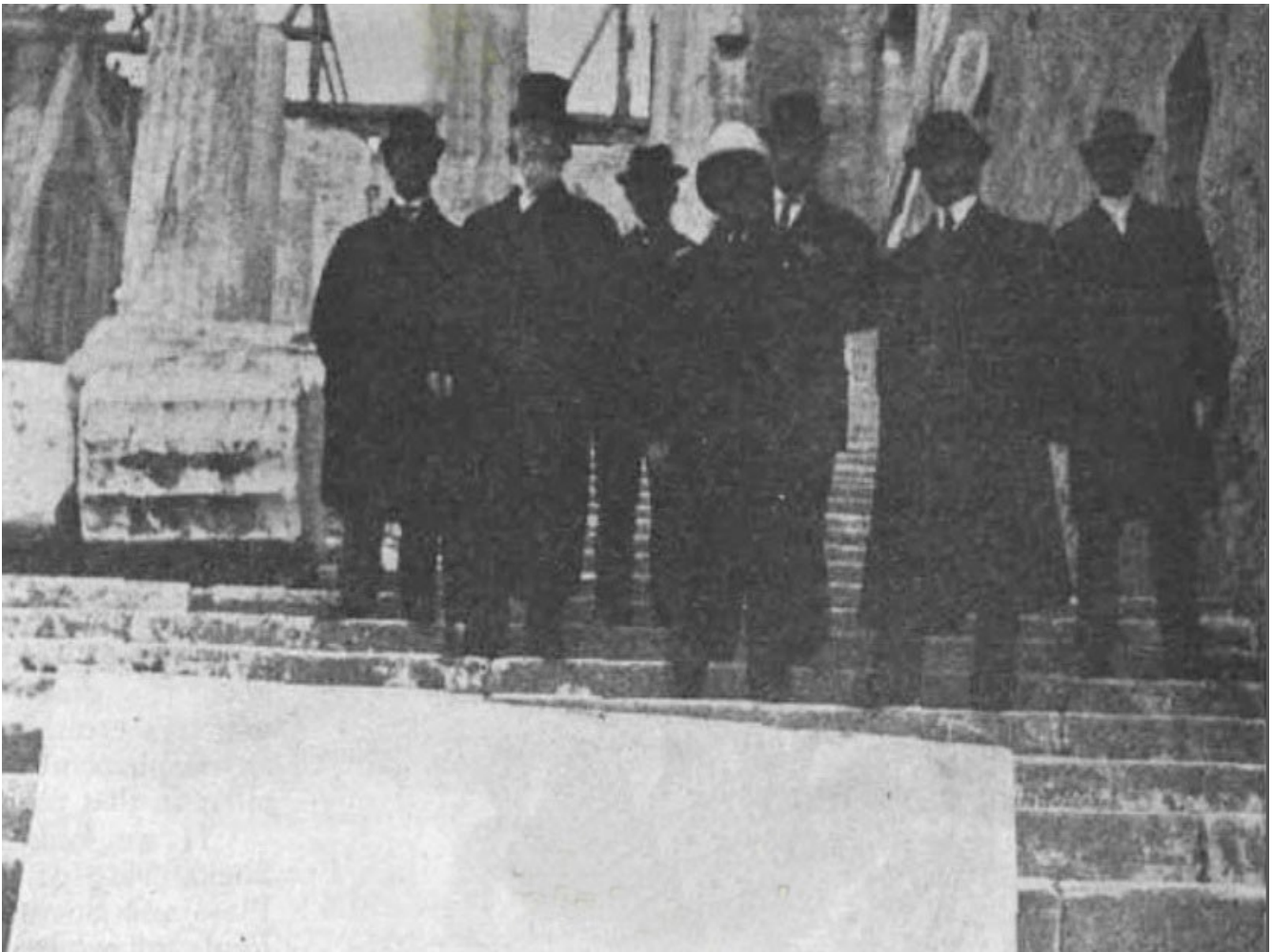

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΡΩΣΣΕΛ
ΣΤΗΝ
ΕΛΛΑΔΑ

Το παρακάτω απόσπασμα που ασχολείται με την επίσκεψη του αδελφού Ρώσσελ στην Ελλάδα προέρχεται από την τότε έκδοση της Εταιρείας Σκοπιά, **ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ ΠΑΣΤΟΡΟΣ ΡΩΣΣΕΛ ΣΕ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ**, σελίδες 265-280, και το οποίο παραθέτουμε εδώ, με κάποιες υποσημειώσεις δικές μου προς καλύτερη κατανόηση του κειμένου

“Μας εξέπληξε που βρήκαμε την Αθήνα μια τόσο μεγάλη πόλη και τόσο καθαρή. Η παλιά πόλη της Αθήνας είναι επάνω σε ερείπια, αλλά η νέα πόλη είναι αρκετά μοντέρνα, με καλά κτίρια, πλακόστρωτα δρομάκια, κλπ. Εμείς, φυσικά, επισκέφθηκε τα ερείπια της παλιάς πόλης, ανάμεσα τους, πολύ ενδιαφέροντα μέρη όπως η Ακρόπολη, πάνω στην οποία οποία εξακολουθούν να είναι τα ερείπια του Παρθενώνα, ο Άρειος Πάγος, κλπ.

Ο Κάρολος Ρώσσελ με Έλληνες Αδελφούς στα Προπύλαια της Ακρόπολης

Η ΑΚΡΟΠΟΛΗ. Η Ακρόπολη, η δόξα της Αθήνας από την εποχή του Περικλή, ήταν στα αρχαία χρόνια τόπος κατοικίας, καθώς και ιερό. Τα

ερείπια του παλατιού ήταν παρόμοια με αυτά των Μυκηνών και της Τίρυνθας, τα οποία έχουν βρεθεί. Κατά την περίοδο του Πεισίστρατου ήταν αποκλειστικά για την κατοικία του ηγεμόνα της Αθήνας και αργότερα αφιερωμένο αποκλειστικά στους θεούς. Είχε σκυλευθεί και τα κτήριά του καταστράφηκαν από τους Πέρσες, το 480 π.Χ., μετά το οποίο έτος, οι τοίχοι ξαναχτίστηκαν από τον Θεμιστοκλή και τον Κίμωνα και τα τύμπανα στις κολώνες και τα τρίγλυφα από τους καμμένους ναούς χρησιμοποιήθηκαν για την εργασία. Κατά τη διάρκεια της τουρκικής σκλαβιάς, πολλές φορές μετατράπηκε σε φρούριο περιβεβλημένο από έναν τοίχο οχυρωμένο με πύργους, καθώς και σε ναούς που χρησιμοποιούνταν ως κατοικίες, όπως και τζαμιά. Μπαίνουμε στην Ακρόπολη από τις Πύλες Beule, που ονομάστηκε έτσι από τον κ. Beule, που το ανακάλυψε το 1852, ανεβαίνοντας τα μάρμαρινα σκαλιά που οδηγούν στα **ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ**. Αυτή η υπέροχη δωρική πύλη που οδηγεί στην Ακρόπολη είναι χτισμένη εξ ολοκλήρου από Πεντελικό μάρμαρο, οι εργασίες που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια των ετών 437-432 π.Χ. από τον αρχιτέκτονα Μνησικλή. Το κτήριο αποτελείται από μια κεντρική περίστυλη στοά με πέντε εισόδους, που περιβάλλεται από τα αετώματα ανατολικά και δυτικά, και την πτέρυγα εκατέρωθεν. Η βόρεια πτέρυγα ονομαζόταν Πινακοθήκη. Σε μια πλατφόρμα πριν από την νότια πτέρυγα βρίσκεται ο ναός της Αθηνάς Νίκης. **Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ**. Περνώντας μέσα από τα Προπύλαια, ο δρόμος ανηφορίζει προς το Παρθενώνα. Ο ναός αυτός, εξ ολοκλήρου από πεντελικό μάρμαρο, χτίστηκε στο πλαίσιο του προγράμματος του Περικλή, και ολοκληρώθηκε κατά τα έτη 447-438 π.Χ. Το περιστύλιο, αποτελούνταν από 17 κίονες στις πλευρές και 8 σε κάθε άκρη...Το κτίριο βρισκόταν σχεδόν στην αρχική τελειότητα της μέχρι το 1687, όταν, αφού έχει μετατραπεί σε προσωρινή πυριτιδαποθήκη από τους Τούρκους, μια βόμβα των Ενετών, που πολιορκούσαν την Ακρόπολη, εξερράγη μέσα. Πολλά από τα γλυπτά σώθηκαν από τον Λόρδο Έλγιν, ο οποίος τα μετέφερε στην Αγγλία το 1801, και είναι τώρα στο Βρετανικό Μουσείο.

ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ-ΑΥΤΟ είναι ιερό για όλους τους Σπουδαστές της Γραφής λόγω της σύνδεσής του με τον Απόστολο Παύλο. Από την κορυφή του λόφου ο Απόστολος Παύλος απευθύνθηκε στους «άνδρες της Αθήνας», όταν ήταν εδώ στο 54 μ.Χ.. Αυτός είναι ένα μικρός λόφος στην κορυφή ενός ψηλού ύψωμα με θέα την νέα πόλη των Αθηνών. Ανεβήκαμε το λόφο μέσω μιας “πέτρινης σκάλας” που είχε διαμορφωθεί στο φυσικό βράχο. Την ημέρα της επίσκεψής μας, ο άνεμος ήταν πολύ ισχυρός, γεγονός που καθιστά άβολο

το να παραμείνει κάποιος πολύ ώρα σε αυτό το υψόμετρο. Ο λόφος είναι εντελώς άγονος από κάθε βλάστηση, είναι απλώς μια μάζα βράχου. Είδαμε τη γύρω χώρα από διάφορα μέρη του λόφου, και στη συνέχεια επιλέξαμε να σταθούμε σε αυτό που μας φάνηκε να είναι το ακριβές σημείο από το οποίο ο Απόστολος Παύλος έκανε την ομιλία του στους εδώ ανθρώπους.

Υμνολογία πάνω στον Άρειο Πάγο από αδελφούς (διακρίνονται τα υμνολόγια των “Ύμνων της Χαραυγής της Χιλιετηρίδος”)

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε μια σύντομη συνάθροιση σε αυτό τον αξέχαστο τόπο. Είπαμε τον πρώτο μας ύμνο, «*Πᾶσ' αἱ ἀγγέλων στρατιαὶ , αἰνεῖτε τὸν Χριστὸν*»¹, ο οποίος εψάλη στην ελληνική γλώσσα από αρκετούς Έλληνες αδελφούς της τάξης² της Αθήνας, κατόπιν του οποίου ο αδελφός Ρώσσελ έκανε μια σύντομη προσευχή. Στη συνέχεια πρότεινε, να ψάλλουμε λίγους στίχους του ύμνου στα αγγλικά, όπως και έγινε, καθώς όλοι ενωθήκαμε στην υμνολογία αυτού του μεγαλοπρεπούς ύμνου. Ο αδελφός Ρώσσελ στη συνέχεια μίλησε εν συντομία ως εξής:

“Αδελφοί, σας συγχαίρω για το προνόμιο που απολαμβάνουμε σήμερα, που στεκόμαστε πάνω σε αυτό το πολύ αξέχαστο σημείο, ένα σημείο που έχει συνδέσει πάρα πολύ ό,τι είναι τόσο πολύτιμο για εμάς και για όλους Χριστιανοί, και ιδιαίτερα σε εκείνους που χαίρονται το Ευαγγέλιο για το

1 Βλέπε το παλιό υμνολόγιο “Ύμνοι της Χαραυγής”, ύμνος 121, που αποτελούσε έναν πολύ αγαπητό και γνωστό ύμνο μεταξύ των αδελφών

2 Οι εκκλησίες τον τότε καιρό αποκαλούντο “τάξεις”

οποίο ο Παύλος δεν ντρεπόταν, το Ευαγγέλιο που έχει την βάση του στο γεγονός ότι "ο Χριστός πέθανε για τις αμαρτίες μας σύμφωνα με τις Γραφές, και ότι αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, σύμφωνα με τις Γραφές, "για την απελευθέρωσή μας. Αυτά είναι τα καλά νέα που θα τερματίσουν τελικά την αμαρτία όλου του κόσμου, και φέρει στην ανθρωπότητα τη θεϊκή ευλογία, και την απομάκρυνση της κατάρρα που ήρθε από τον κόσμο της αμαρτίας. Το περαιτέρω μέρος του εν λόγω σπουδαίου δόγματος που ο Απόστολος ανέπτυξε και εκτίθεται στην μεγάλη επιστολή του προς τους Κορινθίους, είναι το ότι το θεμέλιο όλης της χριστιανικής ελπίδας ταυτίζεται με το δόγμα της ανάστασης των νεκρών "Αν δεν υπάρχει ανάσταση των νεκρών, η ελπίδα μας είναι μάταιη". Χαίρομαι, ως ένας από αυτήν την μικρή συντροφιά και το ότι είμαστε εδώ σήμερα και έχουμε το προνόμιο να θυμόμαστε αυτά τα διάφορα πράγματα τα οποία ενθαρρύνουν την πίστη και την αγάπη μας, και την τόνωση μας στην αφοσίωσή μας στον Κύριο και στο ίδιο Ευαγγέλιο - το ίδιο Ευαγγέλιο για το οποίο δίδαξε ο Απόστολος και μάλιστα εργάστηκε και πέθανε για αυτό. Το ίδιο Ευαγγέλιο, μάλιστα, για το οποίο ο Κύριός μας Ιησούς πέθανε, προκειμένου να διακηρύξει την αγάπη του Θεού, η οποία υπερέχει από κάθε κατανόηση".

Η συνάθροιση στην συνέχεια έκλεισε με προσευχή και τον ύμνο "Εύλογητός δεσμός ό τας ψυχὰς ήμῶν συνδέων ἐπί γῆς στενωῶς ὡς εἰς τὸν οὐρανόν"³.

3 Υπέροχος ύμνος από το παλιό υμνολόγιο της Χαραυγής (ύμνος 57) με τον οποίο συνήθιζαν να κλείνουν τις συνελεύσεις.

Ο αδελφός Ρώσσελ (τέρμα δεξιά) μιλάει σε Έλληνες χρισμένους αδελφούς

Κατεβαίνοντας από τον λόφο μπήκαμε στις άμαξές μας και οδηγηθήκαμε σε άλλο λόφο, τον οποίο ο Δημοσθένης και άλλοι σημαντικοί άνδρες του παρελθόντος χρησιμοποίησαν για να κάνουν πολιτικές ομιλίες. Στη συνέχεια επισκεφτήκαμε μια παλιά φυλακή, όπου κρατήθηκε ο Σωκράτης και στην οποία αυτοκτόνησε⁴ πίνοντας κώνειο δηλητήριο.

Μπροστά στην φυλακή του Σωκράτη

Στη συνέχεια πήγαμε σε ένα άλλο μέρος της πόλης το **ΣΤΑΔΙΟ**. Το στάδιο, η σκηνή των Παναθηναίων, χτίστηκε περίπου το 330 π.Χ, και σε μεταγενέστερο χρονικό διάστημα ανανεώθηκε, όταν επενδύθηκε με πεντελικό μάρμαρο. Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα το μεγαλύτερο μέρος του μαρμάρου αποσύρθηκε. Στα έτη 1896-1904 ξαναχτίστηκε πάνω στα αρχαία ερείπια, και μάλιστα πάλι με πεντελικό μάρμαρο, τιμής περίπου \$ 3.000.000 από τον κ. Αβέρωφ, το άγαλμα του οποίου είναι στην είσοδο. Οι ελληνικοί εθνικοί αγώνες που πραγματοποιούνται εδώ, μία φορά στα τέσσερα χρόνια είναι οι λεγόμενοι διεθνείς «Ολυμπιακοί Αγώνες». Η χωρητικότητα είναι 50.000 θέσεων.

⁴ Ο Σωκράτης δεν ήπιε το κώνειο για να αυτοκτονήσει αλλά επειδή υποχρεώθηκε από τους κατηγορούς του.

Pastor Russell and Gen Hall in the King's and Queens seats.

Ο αδελφός Ρώσσελ και ο αδελφός Χολλ, στο στάδιο

ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ήταν 8 του Μάρτη 1912. Αυτή η βραδυνή συνάθροιση είχε ευρέως διαφημιστεί, και όταν φτάσαμε στην αίθουσα του Συλλόγου εμποροϋπαλλήλων, στην οποία η συνάθροιση επρόκειτο να πραγματοποιηθεί, την βρήκαμε γεμάτη - κάθε κάθισμα ήταν πιασμένο και οι διάδρομοι, οι πόρτες και τα παράθυρα ήταν γεμάτο από ανθρώπους. Ο αδελφός Μποσδόγιαννης⁵ από την Κρήτη υπηρέτησε ως διερμηνέας. (Τα πάντα ήταν ακαταλαβήσιμα για μας [everything was greek to us]) Ο αδελφός Ρώσσελ στην συνέχεια μίλησε μεταξύ άλλων ως εξής: Έχω την μεγάλη χαρά να είμαι παρών με τους πολίτες της Αθήνας. Δεν ξεχνάμε ότι αυτό είναι ένα μεγάλο βήμα εκμάθησης. Αν και δεν περίμενα να μιλήσω σε αυτήν την περίπτωση, με την ευκαιρία αυτή, είμαι πολύ ικανοποιημένος με το θέμα που έχει

⁵ Ο Μποσδόγιαννης ήταν αυτός που μετέφρασε τους 6 Τόμους των Γραφικών Μελετών στα ελληνικά. Μέχρι και το 1930 περίπου ήταν ο βασικός μεταφραστής της Σκοπιάς στα ελληνικά, καθώς και άλλων εντύπων. Αργότερα εγκατέλειψε τους Σπουδαστές της Γραφής, λόγω προώθησης των προσωπικών του απόψεων, οι οποίες συγκρούονταν με την Οργάνωση. Δεν είχε βαπτιστεί ποτέ Σπουδαστής της Γραφής, οπότε δεν ήταν επίσημα ποτέ μέλος της Οργάνωσης.

επιλεγεί να εκθέσω. Εκτιμώ ότι το Θεϊκό Σχέδιο για την σωτηρία του ανθρώπου είναι το πιο θαυμάσιο πράγμα που το ανθρώπινο μυαλό μπορεί να ερευνήσει. Όλες οι άλλες επιστήμες αφορούν θέματα τα οποία είναι συγκριτικά διαχρονικά, αλλά αυτό πραγματεύεται τα ζητήματα που είναι αιώνια. Θεωρώ ότι είναι αρκετά λογικό να αναμένουμε ότι μεγάλος μας Δημιουργός θα μας δώσει κάποιες γνώσεις κατά τη δική του θέληση. Και όμως, όπως παρατηρήσαμε σε όλο τον κόσμο, οι άνθρωποι που δηλώνουν Χριστιανοί, καθώς και άλλοι, είναι σε μεγάλη σύγχυση σχετικά με το Σχέδιο του Θεού. Προφανώς ο Θεός ήταν στην ευχάριστη θέση να μας αφήσει σε ένα μέτρο σκοταδιού, διαφορετικά δεν θα υπήρχαν κάπου 600 αιρέσεις των Χριστιανών, εκτός των άλλων δογμάτων. Η δική μου σκέψη είναι ότι όλοι οι Χριστιανοί, και όλοι οι άλλοι θρησκευόμενοι άνθρωποι είναι κυρίως ειλκρινείς, αλλά κανένας από εμάς δεν είναι αρκετά ικανοποιημένος. Θεωρώ ότι όσον αφορά αυτήν την περίπτωση, η Αγία Γραφή επέδειξε ότι αυτή θα ήταν η κατάσταση των πραγμάτων. Και έτσι ο Θεός μας λέει, μέσω του προφήτη, «Σκοτάδι καλύπτει τη γη και ζόφος τα έθνη».

Βλέπουμε ότι αυτή ήταν η περίπτωση, και το ίδιο η Αγία Γραφή μας λέει, ότι στο τέλος αυτού του αιώνας⁶ θα έρθει ένα μεγάλο φως στον κόσμο, και ότι αυτό το μεγάλο φως θα προκαλέσει μια καλύτερη κατανόηση στα πράγματα περί Θεού καθώς και σε άλλα θέματα. Εγώ εδώ, να σας υπενθυμίσω τα λόγια του προφήτη Δαβίδ, "ο Λόγος Σου είναι λύχνος στα πόδια μου και φως για τα βήματά μου". Αυτό σημαίνει ότι όλο αυτό το διάστημα της ύπαρξης του κόσμου, η Βίβλος ήταν το λυχνάρι ή το φως στο λαό του Θεού. Ακόμα κι αν δεν έχουμε κατανοήσει απόλυτα, έχουμε ήδη το φως που μας έδωσε ο Θεός. Αλλά ο Πέτρος μας λέει ότι στο κλείσιμο αυτού του παρόντος αιώνας, θα αναμένουμε μεγαλύτερο φως. Λέει, "Έχουμε τον προφητικό Λόγο βεβαιότερο και κάνετε καλάπου δίνετε προσοχή σε αυτόν σαν σε λυχνάρι που λάμπει σε σκοτεινό τόπο ,μέχρι να χαράξει η ημέρα και να ανατείλει το άστρο της ημέρας". ΤΩΡΑ ,θεωρώ, αγαπητοί φίλοι μου, ότι είμαστε στην αυγή της νέας ημέρας.Γύρω μας βλέπουμε υπέροχα πράγματα και θαυμάσιες ευλογίες που έρχονται σε μας. Αυτές οι ευλογίες, κατά την άποψή μου, είναι όλα αυτά που προείπε η Αγία Γραφή, και η Αγία Γραφή ήταν εκείνη που μας λέει ότι αυτές οι ευλογίες είναι να διακηρύξει την νέα οικονομία⁷. Εξ όσων γνωρίζω η Αγία Γραφή μας δικαιολογεί λέγοντας ότι είμαστε στα πρόθυρα αυτών των θαυμάσιων πραγμάτων. Όλοι αναγνωρίζουμε ότι η δική μας είναι μια θαυμάσια ημέρα, αλλά δεν έχουμε όλοι ίσως καταλήξει στο ίδιο συμπέρασμα ως προς το γιατί αυτά τα

6 Εννοεί σύστημα πραγμάτων

7 Ο νέος κόσμος του Θεού, η Χιλιετής Βασιλεία

πράγματα έρχονται τώρα ... κτλ κτλ..

ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΑΡΡΩΣΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Η τάξη των Ελλήνων αδελφών της Αθήνας ήταν περίπου δώδεκα και ήταν σχεδόν όλοι παρόντες σε αυτή τη συνάντηση. Ο αδελφός Μποσδόγιαννης υπηρέτησε ως διερμηνέας και μετά από έναν χαιρετισμό ο ένας με τον άλλο, μετέφρασε ένα μήνυμα από τα ελληνικά, όπως το είπε ο άρρωστος αδελφό μας.

Η πρώτη εκκλησία της Αθήνας στο σπίτι του αδελφού Οικονόμου. Ο αδελφός Ρώσσελ φαίνεται καθιστός δίπλα στο κρεβάτι του αδελφού, πάνω στο οποίο διακρίνουμε μια Αγία Γραφή

Αδελφός Ρώσσελ: Μου δίνει μεγάλη χαρά να είμαστε μαζί όλοι σήμερα το πρωί με την ευκαιρία αυτή, έτσι ώστε η χαρά μας να είναι αμοιβαία. Πιστεύω ότι ο Κύριος θα δώσει την ευλογία του για την επίσκεψή μας και ότι κάτι καλό μπορεί να επιτευχθεί με εκείνους που ενδιαφέρονται για την Αλήθεια, καθώς και για το κοινό.

Μετά από αυτό, εψάλη ο ύμνος "Ὡ εὐτυχῆς ἡμέρ' αὐτὴ"⁸, ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς, ὁ μισὸς στα ἐλληνικά καὶ ὁ ἄλλος μισὸς στα ἀγγλικά. Μετά ἀπὸ αὐτό, ἐγίνε μια προσευχὴ ἀπὸ ἓναν Ἑλληνα ἀδελφό.

Ἀδελφός Ρώσσελ: Δεν ξέρω ἀκριβῶς ποιο θα ἦταν τὸ καλύτερο θέμα νὰ συζητήσουμε μιας καὶ ἔχουμε τόσο λίγο χρόνο. Θα μιλήσω μόνο γιὰ λίγους λεπτὰ γιὰ γενικά θέματα καὶ στη συνέχεια θα δοθεῖ μια ευκαιρία γιὰ ἐρωτήματα που ἴσως μποροῦν νὰ υπάρχουν στο μυαλό των φίλων, ἐδῶ.....

Ἀδελφός Οικονόμου: ὁ ἄρρωστος ἀδελφός, στη συνέχεια εἶχε κάποιες ἐρωτήσεις που ἠθέλε νὰ ρωτήσῃ τὸν ἀδελφὸ Ρώσσελ, ὡς ἐξῆς:

Ερώτηση ἀριθ. 1. Ποια εἶναι ἡ ἔννοια των εικοσιτεσσάρων πρεσβυτέρων, γιὰ τοὺς ὁποίους ἔχουμε διαβάσει στο βιβλίο τῆς Ἀποκάλυψης;

Ἀδελφός Ρώσσελ: Νομίζω ὅτι εἶναι στην ἑβδομο τόμο⁹.

Ερώτηση ἀριθ. 2. Πῶς ἐξηγεῖτε τὸ ἐδάφιο στην πρὸς Ἑβραίους 9:4 στο ὁποῖο ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει ὅτι τὸ χρυσὸ θυσιαστήριο ἦταν μέσα στα Ἅγια των Ἁγίων; Ορισμένοι παρουσιάζουν τὴ λύση γιὰ αὐτὴ τὸ δύσκολο σημεῖο, λέγοντας ὅτι πρέπει νὰ ἀναγνωρίσουμε ἢ νὰ ἀποδεχθούμε ὅτι ὁ Ἀπόστολος λέγοντας χρυσὸ ἐννοεῖ ἓνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς χρυσοὺς αἰσθητήρες, με τοὺς ὁποίους οἱ ἱερεῖς θα μεταφέραν τὴ φωτιά ἀπὸ τὸν ορειχάλκινο βωμό.

Ἀδελφός Ρώσσελ: Ὑπάρχει ἀναμφισβήτητα μια διαφορά μεταξύ τῆς δήλωσης τῆς τάξης των πραγμάτων στη Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου, ὅπως δίνεται ἐδῶ ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο, καὶ τὴν δήλωση, ὅπως ἀναφέρεται στην Παλαιὰ Διαθήκη. Ἀλλὰ πρέπει νὰ μείνουμε σε αὐτό που λέει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, ἐπειδὴ τὸ ἐπιχείρημα τοῦ Ἀποστόλου ὑποστηρίζει τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Λέει ὅτι ἦταν ἀπαραίτητο γιὰ τὸν Ἀρχιερέα νὰ προσφέρει τὸ θυμίαμα ἐπάνω στο χρυσὸ θυσιαστήριο πρὶν μπει στα Ἅγια των Ἁγίων. Αὐτὸ σημαίνει, ἐπίσης, τὸ χρυσὸ θυσιαστήριο δὲν θα μπορούσε νὰ εἶναι στα Ἅγια των Ἁγίων, σύμφωνα με τοὺς Ἀποστόλους ἀλλὰ καὶ σύμφωνα ἐπίσης με τὴν ἀφήγηση τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἡ μόνη ἐξήγηση που θα μπορούσαμε νὰ σκεφτούμε θα ἦταν αὐτό, ὡς ἐκ τούτου:

Ἡ ὁ Ἀπόστολος εἶχε *linguae lapsus*, ἓνα ολίσθημα τῆς γλώσσας, ἢ οἱ

⁸ Ὁ ὕμνος αὐτὸς συνηθίζταν νὰ ψάλλεται πρὶν ἀπὸ τὸ βάπτισμα τῆς ἀφιέρωσης (Ὕμνοι τῆς Χαραυγῆς, ὕμνος 189)

⁹ Ἐννοεῖ τὸν 7ο τόμο των Γραφικῶν Μελετῶν που πραγματευόταν τὴν ἐρμηνεία τῆς Ἀποκάλυψης. Ἄν καὶ ὁ ἀδελφός Ρώσσελ εἶδε κάποια τμήματα τοῦ βιβλίου, δὲν κατάφερε νὰ τὸ ἐκδόσῃ. Τὸ βιβλίο ἐκδόθηκε με τὸν τίτλο "Τὸ Τετελεσμένον μυστήριον" τὸ 1917, ἓνα χρόνο μετὰ τὸν θάνατό του. Ἀργότερα, ἀντικαταστάθηκε με ἄλλα βιβλία ἀπὸ τὴν Ἐταιρεία Σκοπιά.

αντιγραφείς του, στους οποίους υπαγόρευθηκε αυτό το χωρίο έβαλαν μια λάθος λέξη στο κείμενο, λέγοντας ότι ήταν πίσω από το πέπλο αντί πριν από το πέπλο. Δεν είναι και τόσο σπουδαίο θέμα η σημασία του εδαφίου αυτού, ούτως ή άλλως. Τίποτα σοβαρό δεν εξαρτάται από αυτό. Βλέπουμε ποια ήταν η πραγματική πρόθεση σε όλα γεγονότα. Το χρυσό θυσιαστήριο ήταν στα Αγία και όχι στα Άγια των Αγίων, και, ως εκ τούτου, ό, τι ολίσθημα και να έγινε σε αυτό το εδάφιο, δεν έχει ιδιαίτερη σημασία.

Ερώτηση αριθ. 3. Στο βιβλίο “*Σκιαί της Σκηνής*”¹⁰ διαβάζουμε ότι «θα πρέπει να υπάρχει διάκριση μεταξύ των θυσιών της Ημέρας της Εξιλέωσης και των θυσιών που έγιναν μετά την Ημέρα του Εξιλασμού, και ότι οι πρώτες παρουσιάζονταν για την αμαρτία του Αδάμ, ενώ οι άλλες ήταν για τα ιδιωτικά ή ατομικά λάθη που διαπράττονταν από άγνοια ή σκοπιμότητα αυτής”. Αυτό, μου έχει προκαλέσει μεγάλη ανησυχία. Στην Επιστολή προς Εβραίους 9:7 ο Απόστολος διδάσκει ότι οι θυσίες της Ημέρας του Εξιλασμού ήταν για όλες τις αμαρτίες που διαπράχθηκαν, για τις αμαρτίες όλου του κόσμου.

Αδελφός Ρώσσελ: Στην αγγλική Αγία Γραφή λέει, "Αλλά, την δεύτερη φορά, πήγε ο αρχιερέας μία φορά κάθε χρόνο, χωρίς αίμα, την οποία πρόσφερε για τον εαυτό του, και για τα σφάλματα των ανθρώπων. "Δεν υπάρχει καμία αντίφαση μεταξύ της δήλωσης του ενός και του άλλου. Ο Απόστολος μιλάει εδώ για τις θυσίες την Ημέρα του Εξιλασμού, όχι για κάποιες θυσίες μετά την Ημέρα της Εξιλέωσης. Εξηγεί σε αρμονία με την αφήγηση στην Παλαιά Διαθήκη ότι ο διακανονισμός ήταν σε δύο μέρη. Κατά μία έννοια, την Ημέρα της Εξιλέωσης οι θυσίες ήταν όλα μια θυσία και ένα έργο για λογαριασμό όλων των ανθρώπων, αλλά υπό μια άλλη έννοιά της, η λέξη χωρίστηκε σε δύο θυσίες, την πρώτη για τους ιερείς και τους Λευίτες, και η δεύτερη για το σύνολο των υπολοίπων ανθρώπους, και ο Απόστολος μιλάει για αυτήν την φάση σε αυτό το εδάφιο. Μιλάμε για το δεύτερη, την οποίο προσφέρει ο ίδιος για τον εαυτό του και για τα σφάλματα των ανθρώπων. Το πρώτο, το αίμα του ταύρου, ήταν για τον εαυτό του και το σπίτι του, και το δεύτερο ήταν για τα λάθη ή τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων. Αυτά τα λάθη των ανθρώπων για τα οποία ο Αρχιερέας προσφέρει προς εξιλέωση δεν είναι εκ προθέσεως αμαρτίες, αλλά αυτές οι οποίες διαπράττονται μέσω της άγνοιας, δεισδαιμονίας τύφλωσης, κλπ.-μέσω της κληρονομικότητας. Με άλλα λόγια, ο Θεός προτείνει να

¹⁰ Το βιβλίο “*Σκιαί της σκηνής*” είχε εκδοθεί από την Εταιρεία Σκοπιά και χρησιμοποιούνταν στις Βεροιακές μελέτες (Μελέτες Βιβλίου) για να καταδειχθεί ο τύπος και το αντίτυπον Παλαιάς και Καινής Διαθήκης.

συγχωρήσει και να ακυρώσει όλες τις αμαρτίες της ανθρωπότητας που υπάρχουν ως αποτέλεσμα της ανυπακοής του Αδάμ ,άμεσα ή έμμεσα. Αλλά αν μετά , εφόσον έχουμε ευλογηθεί με γνώση αμαρτάνουμε με πείσμα , τότε είναι εκ προθέσεως και δεν καλύπτεται από την εξιλέωση.

Ερώτηση αριθ. 4. Ποια είναι η διαφορά μεταξύ των θυσιών μετά την Ημέρα του Εξιλασμού, και των θυσιών κατά την Ημέρα του Εξιλασμού, εφόσον και οι δύο γίνονται για αμαρτίες που διεπράχθησαν λόγω άγνοιας;

Αδελφός Ρώσσελ: Πρέπει να εξετάσουμε για ποιο πράγμα ο Απόστολος μιλάει, και αυτός προφανώς εδώ δεν μιλάει για τις θυσίες μετά την Ημέρα του Εξιλασμού. Έτσι λέει στο έκτο εδάφιο. Τώρα, όταν αυτά τα πράγματα έτσι οριοθετήθηκαν, οι ιερείς πήγαιναν πάντα στην Σκηνή, πραγματοποιώντας την υπηρεσία τους ενώπιον του Θεού. Αλλά κατά την δεύτερη περίπτωση πήγαινε ο αρχιερέας μία φορά το χρόνο (την Ημέρα της Εξιλέωσης).

Ερώτηση αριθ. 5. Ήταν οι θυσίες για την Ημέρα του Εξιλασμού αυτές που προσφέρονταν για τις αμαρτίες των ανθρώπων που διαπράχθηκαν από άγνοια;

Αδελφός Ρώσσελ: Αυτό ήταν μια πλήρης ακύρωση όλων των αμαρτιών μέχρι αυτήν την ημερομηνία. Είναι απλώς μια αναπαράσταση της πρώτης Ημέρας του Εξιλασμού, δείχνοντας ότι έρχόμαστε να πάρουμε τις ευλογίες μας από το θυσία της Ημέρας της Εξιλέωσης, ακυρώνονται όλες.

Ερώτηση αριθ. 6. Όταν ο Κύριος είπε στην παραβολή ότι ο σπόρος θα αναπτυχθεί κατά τριάντα, άλλα εξήντα και κάποια εκατό φορές, όλες αυτές οι διαβαθμίσεις ανήκουν στην Εκκλησία¹¹ ή στον πολύ όχλο;

Αδελφός Ρώσσελ : Ο Κύριος δεν λέει, μπορούμε να υποθέσουμε ότι αντιπροσωπεύει όλους όσους φέρουν καρπό, είναι δηλαδή καρποφόροι. Εκατό φορές μπορεί να είναι εκείνοι που ήρθαν μέχρι τα υψηλότερα πρότυπα, και εκείνοι που θα φέρουν στο προσκήνιο εξήντα μπορεί να αναφέρονται σε αυτή την ίδια κατηγορία, αλλά δεν είναι αρκετά για να λάμψουν στη Βασιλεία, όπως διαβάζουμε ότι "Αστήρ διαφέρει από αστέρος κατά την δόξαν."

¹¹ Η Εκκλησία αναφερόταν τότε μόνον στους 144.000

Και τα τριάντα φορές μπορεί να σημαίνει εκείνους που ίσως θα είναι η τάξη του πολύ όχλου, ο οποίος ναι μεν , θα αναπτύξει το ζήλο του Κυρίου, αλλά όχι αφθονία¹². Όλοι όμως θα φέρουν στο προσκήνιο τους καρπούς του πνεύματος, εν πάση περιπτώσει. Ακριβώς τα ίδια είναι με τις παρομοιώσεις των δύο τάξεων, των σοφών και μωρών παρθένων. Είναι όλες παρθένες - όλες καθαρές, όλες αποδεκτές από τον Θεό.

Ερώτηση αριθ. 7. Απευθύνετε τις προσευχές σας μόνο στον Πατέρα στο όνομα του Υιού;

Αδελφός Ρώσσελ: Συνήθως ακολουθώ αυτή τη μορφή της επίκλησης του ουράνιου Πατέρα -μόνο στο όνομα του Κυρίου Ιησού. Έχω βρει τον εαυτό μου στην προσευχή να αναφέρομαι στον Κύριο Ιησού, γιατί δεν βρήκα κάτι στις Γραφές που να έρχονται σε αντίθεση με αυτό, γιατί λέει να τιμούμε τον Υιό όπως τιμούμε τον Πατέρα. Όλη η Γραφή ακολουθεί αυτόν το δρόμο για την επίκληση του Πατέρα και σκέφτομαι μόνο ένα που είναι διαφορετικό, “Αμήν. Έλα Κύριε Ιησού” (Αποκάλυψις 22 :20)

Ερώτηση αριθ. 8. Πώς πρέπει να προσευχόμαστε στο όνομα του Πατέρα;

Αδελφός Ρώσσελ: Με βάση το Όνομά Του.

Ερώτηση αριθ. 9. Υπάρχουν ειδικές περιπτώσεις στις οποίες θα πρέπει να επικαλεστούμε τον Κύριο Ιησού;

Αδελφός Ρώσσελ: Δεν μπορώ να σκεφτώ κάποια περίπτωση στην οποία ο Κύριος Ιησούς να μπορεί να κάνει περισσότερα από ό, τι ο Πατέρας Του. Αλλά στο μυαλό μου και οι δύο ένα, επειδή η θέλησή τους είναι μία, και γι 'αυτό ποτέ δεν κάνω κανένα λάθος. Θεωρώ τον εαυτό μου να σκέφτεται μερικές φορές πότε τον Ένα και άλλοτε τον Άλλο, αλλά “κατά το δικό Σου θέλημα και όχι το δικό μου”, και έτσι προσπαθώ να διακρίνω τα πράγματα.

Ερώτηση αριθ. 10. Να εξηγήσετε τη δήλωση, «Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Πρώτος και ο Τελευταίος», στον Ησαΐα 41:4 και 44:6.

Αδελφός Ρώσσελ: Ευχαρίστως, υποθέτω ότι αυτό σημαίνει ότι ο Θεός είναι ο μόνος που θα πρέπει να αναγνωρισθεί. Όλοι οι άλλοι ξεχνιούνται. Θα είναι

12 Ο πολύς όχλος θεωρείτο ότι ήταν δευτερεύουσα ουράνια τάξη που θα λάβαινε λιγότερη αμοιβή εφόσον δεν θα έδειχναν τον κατάλληλο ζήλο για το έργο του Κυρίου , όπως οι χρισμένοι. Αργότερα το 1935, η άποψη αυτή διορθώθηκε.

ο Θεός οριστικά και στο τέλος. Έτσι, αυτή η υπεροχή του ουράνιου Πατέρας αναγνωρίζεται από τον Κύριο Ιησού όταν είπε ότι θα παραδώσει τη Βασιλεία στο ουράνιο Πατέρα για να είναι αυτός τα πάντα σε όλους.

Έλληνες χρισμένοι αδελφοί που συνόδεψαν τον αδελφό Ρώσσελ κατά την επίσκεψή του στην Αθήνα

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Αδελφός Ρώσσελ: Είμαστε ευγνώμονες με τη χάρη του Θεού που έχουμε το προνόμιο και πάλι να είμαι με κάποια από τα παιδιά Του απόψε. Είμαστε ευγνώμονες που μπορούμε να ανταποκριθούμε στο πνεύμα της αδελφικής αγάπης και της χριστιανικής συναναστροφής, με κακία προς κανέναν, αλλά με τη φιλανθρωπία προς όλους. Μερικές ερωτήσεις έχουν ήδη διανεμηθεί και αυτά θα απαντηθούν το συντομότερο όταν έλθει η ώρα να τις ανασκοπήσουμε. Εν τω μεταξύ, αν οι άλλοι έχουν ερωτήσεις που μπορούν να τις γράψουν προς εξυπηρέτησή τους.

Εν συντομία ανασκοπήσαμε ό, τι είπαμε χθες το βράδυ και θα λέγαμε, ότι διαπίστωσαμε ότι ο Θεός εκλέγει την Εκκλησία από μια πολύ άγια τάξη. Εμείς διαπιστώσαμε ότι αυτή η πολύ άγια τάξη, η Εκκλησία, περιγράφεται στο τα λόγια του Ιησού, επειδή ο Ιησούς είπε πως αν κάποιος θέλει να είναι

μαθητής μου “ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει το σταυρό του και ας με ακολουθεί”.

Ο αδελφός Ρώσσελ προχώρησε έπειτα να δώσει μια ομιλία όσον αφορά την εκλογή της Εκκλησίας, έτσι ώστε να ασχοληθεί με τις ερωτήσεις λίγο αργότερα. Ωστόσο, δεν είχε προχωρήσει και πολύ στην ομιλία του όταν, ένας αριθμός ελληνορθόδοξων ιερέων που ήταν στο ακροατήριο αποφάσισαν ότι ήθελαν να κάνουν κάποια ερωτήματα και να απαντηθούν αμέσως, και έτσι διέκοψαν τη συνεδρίαση και την ροή του προγράμματος προκαλώντας αναταραχές. Πρώτα, ένας ιερέας σηκώθηκε να κάνει ορισμένες παρατηρήσεις, τότε κάποιος άλλος στο ακροατήριο απάντησε σ'αυτόν, και στη συνέχεια ένας άλλος ιερέας είπε κάτι άλλο με αποτέλεσμα να γίνονται πισωγυρίσματα, και να δίνεται πολύ λίγη προσοχή στον πάστορα Ρώσσελ, ο οποίος ήταν στο βήμα. Εκείνος, βέβαια, είχε προσπαθήσει να αντιμετωπίσει το κοινό μέσω του διερμηνέα, εφόσον ήταν όλα ακαταλαβίστηκα για μας, και ο διερμηνέας, πράγματι, έκανε το καλύτερο που θα μπορούσε για να εξηγήσει, αλλά πολλοί δεν έδιναν καθόλου προσοχή.

Η αλήθειες που ο αδελφός Ρώσσελ τους είχε πει προφανώς να εκνεύρισαν πολλούς και ως εκ τούτου, όπως σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, το σκοτάδι μισεί το φως. Η αναταραχή συνεχίστηκε για αρκετό χρόνο, θυμίζοντάς μας την εμπειρία του Αγίου Παύλου στο εν λόγω τμήμα της χώρας, στο παρελθόν. Τέλος, ο πρόεδρος του συλλόγου του οποίου ανήκε η αίθουσα σηκώθηκε στο πίσω μέρος, πάνω σε μια καρέκλα κατά τον τρόπο που ο υπάλληλος της πόλης κατά τις ημέρες του Παύλου και μετά από μια σημαντική ομιλία που έκανε, ησύχασε το κοινό, και σύντομα η συγκέντρωση διαλύθηκε χωρίς κανένα σοβαρό πρόβλημα.

PASTOR RUSSELL AND ADJ. GEN'L HALL in front of St. Paul's Greek Cathedral, where Pastor Russell preached.

Μπροστά από τον Καθεδρικό του Αγίου Παύλου

ΚΟΡΙΝΘΟΣ.

Κατά την έξοδο από την Αθήνα, πήγαμε με το τρένο στην Κόρινθο, και εδώ μείναμε έκπληκτοι όταν βρήκαμε μια μικρή πόλη, το ακριβώς αντίθετο από την Αθήνα. Είχαν γίνει διευθετήσεις για να γίνει μια δημόσια διάλεξη το πρωί, μέσα στην πόλη, στην αίθουσα του Δημαρχείου, αλλά κατά την άφιξη διαπιστώθηκε ότι το πλήθος ήταν τόσο μεγάλο που δεν θα μπορούσε να γίνει δεκτό. Τελικά, μετά από διαβουλεύσεις μεταξύ τους, έγιναν διευθετήσεις να πραγματοποιηθεί η ομιλία στην ελληνορθόδοξη Εκκλησία του Αγίου Παύλου!

Αυτό ήταν μια έκπληξη για μας, αλλά ήμασταν χαρούμενοι που συμφωνούσε με τις επιθυμίες τους. Ο αδελφός Ρώσσελ, στη συνέχεια μίλησε για την αλήθεια περί της κατάστασης των νεκρών και οι άνθρωποι ήταν τόσο ικανοποιημένοι που ζήτησαν μια ακόμη συνάντηση στο ίδιο μέρος, εκείνο το απόγευμα. Ο αδελφός Russell συναινέσει, και έτσι τους μίλησε και πάλι...

Ο Αδελφός Ρώσσελ κηρύττει μέσα στον Ναό του Αγίου Παύλου στην Κόρινθο

ΑΡΧΑΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΣ

ΜΕΤΑ την δημόσια διάλεξη, ο δήμαρχος ήρθε μαζί μας στις άμαξες και ανεβήκαμε στην αρχαία Κόρινθο, περίπου τρία τέταρτα της ώρας μακριά από τη νέα πόλη. Εδώ μπορέσαμε να επιθεωρήσουμε τα ερείπια της αρχαίας πόλης, τα οποία είχαν καλυφθεί πλήρως από τους σεισμούς, αλλά από τότε έχουν απογυμνωθεί σε πολλά μέρη. Δεν ήταν δύσκολο να εντοπίσει κανείς πολλά πράγματα τα οποία είναι γνωστά από την ανάγνωση των εμπειριών του Παύλου σε εκείνον τον τόπο. Πέρασαμε τη νύχτα στο νέο Δήμο της Κορίνθου, και νωρίς το επόμενο πρωί πήραμε το τρένο από την Κόρινθο έως την

ΠΑΤΡΑ

Εδώ ήταν που θα επιβιβάζομασταν στο πλοίο μας για να μας πάει στην Ιταλία. Λίγο πριν φθάσουμε στην Πάτρα, ο νεαρός Έλληνας μπήκε στο

αυτοκίνητό μας και, αφού γνωριστήκαμε, διαπιστώσαμε ότι είχε ζήσει στην Αμερική για πολλά χρόνια και στη συνέχεια ήρθε στην Ελλάδα για να πάρει τους γονείς και να τους φέρει πίσω εδώ (στις ΗΠΑ). Ο ίδιος μιλούσε πολύ καλά αγγλικά και δήλωσε ότι ήταν καλά εξοικειωμένος με την Πάτρα, και ότι θα χαιρόταν να μας βοηθήσει. Αυτό το βρήκαμε πολύ βολικό, γιατί τα πάντα ήταν ακαταλαβήσιμα, η γλώσσα δηλαδή και όλα τα άλλα.

Κατά την άφιξή μας στην Πάτρα βρήκαμε ότι το σκάφος μας είχε αργήσει περίπου πέντε ώρες και δεν θα έφτανε στην Πάτρα πριν από τα μεσάνυχτά! Ως εκ τούτου, πήγαμε στο ξενοδοχείο. Κατά τη διάρκεια του απογεύματος, ωστόσο, πήγαμε στην πόλη της Πάτρας και παρατηρήσαμε πολλά ενδιαφέροντα πράγματα γι' αυτό. Ο νεαρός Έλληνας, νοίκιασε ένα αμαξάκι και πήρε τέσσερις από εμάς για να μας δείξει την πόλη, επισημαίνοντας τα κύρια πράγματα που θα μας ενδιέφεραν.

Μετά το δείπνο, όλοι συγκεντρώθηκαν στην αίθουσα του ξενοδοχείου και αφού ψάλλαμε ύμνους, αποφασίστηκε να έχουμε Συνάθροιση Ομολογίας¹³. Ακόμη ο νεαρός Έλληνας έδωσε μια μαρτυρία για το γεγονός ότι ήταν πολύ χαρούμενος που μας συναντήσε, ως Αμερικάνους και ότι απήλαυσε την παραμονή του μαζί μας, πάρα πολύ. Αργότερα, όταν τελείωσαν όλα, φύγαμε από την Ελλάδα, και κατευθυνθήκαμε προς την Ιταλία.”

¹³ Συνάθροιση Ομολογίας ονομαζόταν η Συνάθροιση υπηρεσία (που συνεχίζεται ως σήμερα) Αφοί οι αδελφοί έψελναν ύμνο, μετά ο καθένας έλεγε τις εμπειρίες που είχε στην υπηρεσία αγρού, ή διάφορες προσωπικές καταστάσεις.